

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE negentiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van de 20 september 2005 het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not.nr. 66.71.2161/99/7

Griffie nu

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

- 1. _____, havenarbeider, geboren te _____ op _____, wonende te _____
- 2. _____, handelaarster, geboren te _____ op _____, wonende te _____

Verdacht van :

Te _____ op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 februari 1999 (stuk 10) tot en met 1 maart 1999 (stakingbevel):

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- _____ bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- _____ feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in

A- Bekend op 9 december 2005 aan persoon -

stand gehouden,
 door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. het verbouwen van een varkensstal tot paardenstal met bijhorende boxen
 2. het omvormen van een loods tot woning
- gelegen in agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 34).

De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en ondermeer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal d.d. 5 november 2001 (stuk 23).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging

- perceel
 - perceel
- aard en oppervlakte:
- perceel bouwland 75 a 21 ca
 - perceel huis 27 a 7 ca
- wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te	op	woonplaats niet gekend en
geboren te	op	wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op 19/11/1998 geregistreerd op 24/11/1998 .

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt en die op 6 mei 2005 werd betekend aan de beklaagden door afgifte van een afschrift aan de politie van de woonplaats van de beklaagden, tevens houdende dagstelling voor de openbare terechtzitting d.d. 13 juni 2005;
- de ontvangstbewijzen d.d. 28 mei 2005 waaruit blijkt dat de beklaagden een afschrift van de dagvaarding ontvingen;
- de overschrijving van de aanhangig makende dagvaarding op het hypotheek-

kantoor te _____ op 11 mei 2005 onder de referte
 - de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting d.d. 13 juni 2005:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door _____ substituut-procureur
 des Konings, in zijn middelen en eis.
- de **tweede beklaagde** _____ in haar middelen van verdediging voorge-
 dragen door haarzelf.

De **eerste beklaagde** _____ verscheen niet, noch liet hij zich
 geldig vertegenwoordigen, aldus verstek makend.

1. Overzicht van de feitelijke elementen zoals deze blijken uit het strafdossier

1.1

Op 1 maart 1999 werd vastgesteld (stuk 1, strafdossier) dat met betrekking tot het per-
 ceel gelegen te _____ een bouwvergunning voor
 het bouwen van een varkensbedrijf, zijnde een hangar en zeugenstal, werd uitgereikt,
 doch dat de hangar in gebruik was als woning en kantoor zonder de vereiste vergun-
 ning. De zeugenstal werd aangevat, doch er werd afgeweken van de bouwvergunning,
 namelijk de mestkelders ontbraken en in de gevel werden paardenstaldeuren geplaatst.
 Tevens bleek de uitbatingvergunning vervallen.

Een bericht van stopzetting (stuk 2 en 3, strafdossier) werd betekend.

1.2

De constructie bevindt zich volgens het gewestplan _____ (K.B. 7
 november 1978) in agrarisch gebied (stuk 34, strafdossier).

1.3

Een regularisatieaanvraag werd ingediend doch bij beslissing d.d. 20 november 2000
 van het college van burgemeester en schepenen (CBS) van _____
 geweigerd onder meer omdat er geen continuïteit in de werken was, de bouwvergun-
 ning voor de varkensstallen vervallen was, het aldus een nieuwe inplanting betrof, een
 paardenfokkerij vanuit een rationele en goede ordening van het platte land niet kan
 aanvaard worden, de woning niet in functie staat van een volwaardig agrarisch bedrijf
 en het ontwerp als strijdig met de bestemming van het gebied dient beschouwd te
 worden (stuk 55, strafdossier).

1.4

De herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur dateert van 20
 januari 2005 (stuk 32, strafdossier). Deze herstellvordering strekt tot herstel in de oor-
 spronkelijke staat, meer bepaald:

- afbraak van alle constructies;
- verwijdering van de vloerplaat en funderingen;
- verwijderen van de afbraakmaterialen naar de daartoe bestemde stortplaatsen;
- herstel maaiveld in de oorspronkelijke staat.

Er werd nog geen vrijwillig herstel uitgevoerd.

2. De gegrondheid van de strafvordering

2.1

Uit de materiële vaststellingen en de verklaringen van de beklaagden zelf, blijkt zeer duidelijk dat de bewuste constructie werd opgericht zonder geldige bouwvergunning.

In acht genomen de objectieve vaststellingen, de stukken en de verklaringen vervat in het strafdossier, zijn de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen 1. en 2. in hoofde van de beide beklaagden dan ook afdoende bewezen.

2.2.

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het arbitragehof werd als volgt beslist:

“1. vernietigt in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaams Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden “voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg (...)”.

Overeenkomstig artikel 9, §1 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het arbitragehof hebben de door dit hof gewezen vernietigingsarresten een absoluut gezag van gewijsde vanaf hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

In casu werd het vernietigingsarrest op 31 januari 2005 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Deze vernietiging heeft tot gevolg dat thans de strafsancie niet meer geldt voor de instandhouding van stedenbouwmisdrijven, voor zover het voorwerp van het misdrijf niet in een *ruimtelijk kwetsbaar gebied* gelegen is. Gezien het voorwerp van het misdrijf omschreven onder de tenlasteleggingen gelegen is in agrarisch gebied, geldt de strafsancie voor de instandhouding niet meer. *Agrarisch gebied* staat immers niet vermeld als ruimtelijk kwetsbaar gebied in de opsomming van artikel 146, laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

3. De straftoemeting

3.1

De verschillende feiten omschreven onder de tenlasteleggingen 1. en 2. zijn in hoofde van de beklaagden de uitvoering van één ongeoorloofd besluit. Zij staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd en zij dus maar één misdrijf uitmaken. Overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek dient derhalve voor die misdrijven telkens slechts één straf te worden uitgesproken.

3.2

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

3.3

De door de beklaagden gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagden moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagden hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mogen laten prevaleren. In beginsel is enige gestrengheid in de bestraffing dan ook vereist.

3.4

De *eerste beklagde* is thans jaar oud. Zij is werkloos. Zij beschikt over een eerder gunstig strafrechtelijk verleden, hetgeen enige mildheid verantwoordt bij de straftoemeting.

De *tweede beklagde* is thans jaar oud. Hij is werkloos en beschikt eveneens over een beperkt strafrechtelijk verleden, wat eenzelfde mildheid in de bestraffing toelaat. Volgens de beklagde leidde de gehele kwestie tot het faillissement van de handelszaak.

3.5

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aansporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

3.6

Gegeven hetgeen voorafgaat komt het de rechtbank passend en rechtmatig voor om

voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen 1. en 2. de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete, deels met uitstel van tenuitvoerlegging, op te leggen.

4. De herstellvordering

4.1

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft, zoals hierboven al aangegeven, het herstel in de oorspronkelijke staat gevorderd, gekoppeld aan een dwangsom van 200,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

4.2

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven omschreven onder de tenlasteleggingen 1. en 2. een einde te stellen en legt aan de beklaagden geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. Dat de herstellvordering bij de beklaagden thans als kennelijk onredelijk overkomt, is louter en alleen een gevolg van hun eigen beslissing om, goed bewust van het wederrechtelijke en onvergunde karakter van de constructie, deze constructie toch op te richten en in stand te houden, zelfs al bleek dat een regularisatie geweigerd werd. Het feit dat de beklaagden voor een voldongen feit gezorgd hebben, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

4.3

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 200,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagden om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen.

4.4

Waar de hoge raad voor het herstelbeleid nog niet officieel werd geïnstalleerd, dient en kan diens advies – zoals bepaald door D.O.R.O. – nopens de herstellvordering niet worden ingewonnen.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter,

194 en 195; 186

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44, 65, eerste lid, 66;

Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw, art. 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede, derde en laatste lid, 65;

Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42, § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid, 68;

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99, § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149, 204;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998;

Burgerlijk Wetboek, art. 1382, 1383.

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak; voor de tweede;

bij verstek: voor de eerste ;

VERKLAART de beklaagden en schuldig aan de feiten omschreven in de tenlasteleggingen **1. en 2.**;

VEROORDEELT – toepassing makend van artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek - de beklaagden en voor de feiten

omschreven onder de tenlasteleggingen **1. en 2. samen** elk tot een geldboete van **TWEEHONDERD FRANK**, gedeeld door 40,3399, met 1990 opdecimen verhoogd (= x 200), **991,57 euro** bedragende;

STELT vast dat de strafsanctie voor het instandhouden van de inbreuken vermeld onder de tenlasteleggingen 1. en 2. ten aanzien van de beklaagden

en niet meer geldt

VERMITS de tegen beklaagden en

uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de veroordeelden nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen hebben, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelden zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor zij werden gestraft niet meer zullen schuldig maken; **GELAST** bijgevolg gedurende een **termijn van drie jaar gewoon UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van een **gedeelte groot 100 frank** van de opgelegde geldboete van 200 frank in hoofde van elk der

beklaagden, de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte met uitstel telkens één maand bedragende;

ZEGT dat bij toepassing van artikel 14 § 1 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is, dat veroordeling tot een criminele straf;

BEVEELT de beklagden _____ en _____ op vordering van gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot **herstel** in de oorspronkelijke staat van het perceel gelegen te _____ kadastraal

_____ en dit binnen een termijn van één jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden, namelijk door:

- afbraak van alle constructies;
- verwijdering van de vloerplaat en funderingen;
- verwijderen van de afbraakmaterialen naar de daartoe bestemde stortplaatsen;
- herstel maaiveld in de oorspronkelijke staat.

BEVEELT dat voor het geval dat de vermelde aanpassingswerken niet binnen de voormelde termijn werden uitgevoerd, de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uitvoering van de herstelmaatregel zal kunnen voorzien overeenkomstig artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;

ZEGT voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklagden _____ en _____ een **dwangsom** zal worden verbeurd van 200,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel;

Kosten: Veroordeelt de beide beklagden solidair tot de gerechtskosten deze begroot op: 213,88 euro;

Legt bovendien aan de veroordeelde een **vergoeding** op van € 25; -----
(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -W. 28.07.'92) -----

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € 55 bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de beide beklagden ieder eenmaal deze som;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten zullen kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van twee maand voor elke boete van 200fr;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----
--- di 20 september 2005 ---

Aanwezig: -----

Ondervoorzitter, Voorzitter der 19° kamer;
rechter;
rechter;

substituut Procureur des Konings;
griffier;

(doorhaling van ~~de~~ regels en ~~de~~ woorden goedgekeurd)